

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010789
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714010789.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu v Martine JUDr. Marián Rošak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.05.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

G. Y., rodená A., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom D.

Š.B., X. R. R.,

A. X., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom M. Š., okres

R. R., D.Š. XX/X, adresa na doručovanie písomností M. Š., X. R. R., D. XX/X,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

dňa 18.04.2013 v presne nezistenej dobe v poobedných hodinách v Turčianskych Tepliciach, na ul. Hájskej na autobusovej zástavke prímestských autobusových liniek, si prisadli k F. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorej následne obv. G. Y. z vrečka bundy vytiahla čiernu platenú peňaženku s osobnými dokladmi a finančnou hotovosťou 100 € a túto potom podala A. X., čím takto svojím konaním spôsobili F. S.F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, okres R. R. škodu krádežou vo výške 100 €,

t e d a

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na veci, ktorú mal iný pri sebe,

č í m s p á c h a l i

prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Obžalovaná G. Y.

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona s použitím § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Obžalovaný A. X.

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obom obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej F. S., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom C. XX, okres R. R. škodu vo výške 100 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin pod sp. zn. 3 Pv 75/14/5506 podal dňa 03.06.2014 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvineným G. Y. a A. X., stíhaným pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2, písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, výsluchom svedkov ako i prečítaním zápisnice o výsluchu svedka z prípravného konania a prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovaným, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v ich prospech.

Obžalovaná G. Y. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po možnosti podať vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. vyhlásila, že je nevinná zo skutku uvedeného v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná vypovedala, že sa toho skutku nedopustila, ona na tom mieste ani nebola. Čo sa týka tej peňaženky vie, že táto sa našla pri Domove dôchodcov v koši. Miestna upratovačka ju doniesla na políciu. V tom čase bola na D. Š.. Ona F. S. pozná. Nie je pravda, čo vypovedala F. S., že spolu s ňou a druhým mužom spoločne popíjali víno z plastovej fľaše. Keď išla domov, tak si všimla, že v ten deň na zastávke bola poškodená s Z. E. a ešte nevie, kto tam bol. Jej na polícii povedali, že poškodená nevedela, kto jej zobral tú peňaženku. Osoby A. E., C. L. B. Z. Z., tieto osoby pozná. Ona v ten deň A. E. kúpila lístok na autobus, lebo nemala peniaze. V ten deň ich videla v Turčianskych Tepliciach a neskôr ich videla v Hornej Štubni, kde jej zlomili ruku. Obžalovaný X. mal krvácanie do mozgu. Tieto deti ich vtedy napadli. To bolo v Hornej Štubni pri pošte. V tom roku 2013 bola zamestnaná načierno. Chodia pracovať s X. do Čiech. Keď ju napadli tie deti - A. E., C. L. B. Z. Z. na Hornej Štubni, bol tam ešte A. X.. Bol tam ešte nejaký vysoký cigáň, jeho meno nevedela uviesť. Tak sa jej zdalo, že ten vysoký cigáň sa volá S.. Mená X. a E. nepoznala. Spolu s A. X. boli u kamaráta A. U.. Keď tam boli, prišla A. E., nafetovaná s tým, aby X. vyšiel von, ona vzápätí išla za ním von. V tom ich napadli Z., A. E. a ešte ju napadol taký vysoký. Jej vtedy nezobrali nič, len jej zlomili ruku. Peniaze zobrali A. X., zobrali mu vyše 60 €. Pán X. s ňou robil v Čechách. Čo sa týka hotovosti, bežne keď zarobia, majú hotovosť aj 200 €. Teraz má hotovosť 9 €. A. U. je kamarát, u neho sedeli. Tam aj popíjali. Oni vtedy nekupovali alkohol, keď išli k tomu kamarátovi A. U.. V tých Tepliciach na tej zastávke bola s A. X.. Vtedy A. E. kupovala lístok a spoločne s tými deťmi - E.Š., L. B. Z. jedným autobusom išli do Hornej Štubne. Môže to byť polhodina, predtým než nastúpila do autobusu, že videla najprv F. S. v Konzumu. Následne ju videla na zastávke. Keď nastupovala do autobusu do Hornej Štubne, ona ju už na zastávke v Turčianskych Tepliciach nevidela. Po celý ten čas, čo boli v Turčianskych Tepliciach, bola stále s pánom A. X.. V tom čase, keď boli v Turčianskych Tepliciach s A. X. nepili alkoholické nápoje. Ona si len myslí, domnieva sa, kto mohol poškodenej zobrať tú peňaženku. Pani S. jej hovorila, že sa

jej marilo, že pri nej sedel pán K., ktorý má mamu v Domove dôchodcov, pričom peňaženka sa našla pri Domove dôchodcov v koši v Turčianskych Tepliciach. Ona si myslí, že poškodenú neokradli tie deti. Tie deti išli s nimi autobusom a peňaženka sa našla pri Domove dôchodcov.

Obžalovaný A. X. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po možnosti podať vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vypovedal, že sa necíti byť vinný z predmetného skutku. V ten deň - 18.04.2014 bol v Turčianskych Tepliciach s priateľkou, tu prítomnou obžalovanou G. Y.. Boli tam aj tie tri deti. On si nepamätá koľkým, ale určite jednému dieťaťu kupoval lístok. Čakali na autobus do Hornej Štubne, aj tam nastúpili. Nevedel uviesť, či aj jeho priateľka kupovala niekomu lístok. Osobu menom F. S. nepoznal. Až teraz, keď mu ju priateľka ukázala. Teraz už vie, ako F. S. vyzerá. Nevie, či v ten deň 18.04.2014 bola F. S. na autobusovej zastávke v Turčianskych Tepliciach. V ten deň išli na Štubňu. Išiel autobusom on, G. Y. a s nimi aj tie tri deti. Z nich pozná A. E., C. L.. Toho tretieho chlapca, takého malého, nevedel ako sa volá. Išli spoločne tým istým autobusom do Hornej Štubne. Po príchode do Hornej Štubne išli ku kamarátovi A. U.. Aj A. mal fľašu, aj oni kúpili a tam popíjali. Myslí si, že na nákupe alkoholu sa zastavili na Hornej Štubni. Nevedel uviesť čo kupovali. Z toho si moc nepamätá. Čo sa dialo potom, čo sa týka tých detí, tá A. ho zavolała vonku. On mohol mať vtedy viac vypité. Prišiel ďalej od domu. Tam už boli traja, štyria väčší chlapci. Jeden z nich mu skočil na hlavu. Ďalej si nepamätal. Vie, že aj jeho priateľke zlomili ruku. V tom roku 2013 prišiel z výkonu trestu. Nebol zamestnaný. Chodil tak príležitostne na brigády. Teraz chodia s priateľkou do Čiech. V tom období, v tom roku 2013 bežne nosil hotovosť 15-20 €. Keď išli na Hornú Štubňu, v tom čase mal ešte okolo 70-80 €. Tie decká to videli. Boli pri ňom pri stánku, keď si kupoval cigarety v Turčianskych Tepliciach. Keď čakali na autobus, nepili žiaden alkohol. Vie, že v tom čase bola plná zastávka, bolo tam veľa ľudí. Tam registroval tie tri deti. A okrem tých troch detí tam bolo aj viacej osôb.

Svedkyňa poškodená F. S. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní vypovedala, že čo sa týka predmetného skutku, ona si pamätá, že v ten deň bola na pošte, u doktorky, potom v Tesco následne s kamarátkou Z. si dosť vypili. Ona ani nevie, čo sa stalo. Zaspala na autobusovej zastávke. Až neskôr jej policajti, po roku povedali, že majú svedkov, preto ona podpísala. Ona im najskôr povedala, že to bol F. K., ktorý s ňou aj s tou Z. pil. Keď sa prebrala, išla domov. Až tam zistila, že jej zmizla peňaženka, v ktorej mala doklady, občiansky preukaz, zdravotnú kartičku, priestupku od lekára. V takom puzdre mala 100 euróvú bankovku. V ten deň nešla ani na políciu. Chcela to ísť oznámiť v piatok, ale potom prišli policajti a vrátili jej doklady, že ich našli pri starobinci. V tejto veci ani nepodávala trestné oznámenie. Až po roku prišli za ňou policajti, že majú nejakých svedkov. Vôbec si nepamätala, kto jej to urobil. Nemá si od koho žiadať náhradu škody. Vtedy dosť vypila, bolo to cez deň. Pila pivo, borovičku a nejaké víno. Tá kamarátka spala ďalej, na tej istej autobusovej zastávke, len kúsok ďalej. Keď sa prebrala, zobudili ju ľudia z Budiša, mohlo byť okolo tretej hodiny, teda tam spala dve hodiny. Spomínala si, že tá kamarátka spala o kúsok ďalej. S F. K. pili v krčme. Na zastávke pila s tou kamarátkou Z., nevie ako sa ona píše. Ona si myslí, že za nimi prišiel na tú autobusovú zastávku aj F. K.. Aj tá jej kamarátka Z. s F. K. sú bezdomovci. Pochybovala, že jej tie peniaze zobrala tá jej kamarátka. Nevie či to nemohol urobiť ten F. K.. Tvrdí, že to nebol on. Keď bola na zastávke, je si istá, že na zastávke mala peňaženku, lebo na tej zastávke si vybrala drobné. Chystala si na autobus a na to víno. To víno kupovala na autobusovej zastávke. V tom Konzume, kde popíjali, za alkohol platili obidve; teda ona aj jej kamarátka Z.. Jej tú peňaženku museli vybrať na tej zastávke. Peňaženku mala v bočnom vrecku. Vtedy bolo veľmi teplo, mala dosť vypité. Necítila by, keby jej vybrali tú peňaženku. Na zastávke boli ešte všelijakí ľudia, ktorí čakali na autobus. Mohlo sa to stať okolo 12, pol jednej cez deň. Na otázky samosudcu poškodená vypovedala, že si nespomína, či v ten deň stretla aj G. Y.. Na polícii vypovedala, že nemá ani tušenia, že si na to nepamätá, ale podpísala tú zápisnicu. Ona podpísala tú zápisnicu, myslela si, že to musí. Tvrdí to isté, čo vtedy tvrdila. Ona si nepamätá, či na tej autobusovej zastávke vtedy popíjala s obžalovanou a s ďalším neznámym mužom.

Podľa § 264 ods.1 Tr. por. na návrh prokurátorky súd prečítal skoršiu výpoveď svedkyne poškodenej z prípravného konania, kde poškodená uviedla, že dňa 18.04.2013 bola v Turčianskych Tepliciach za účelom návštevy lekára, kde predtým si ešte cestou na pošte v obci M. vybrala sociálne dávky vo výške 125,-€. V ten istý deň v presne nezistenej dobe v poobedných hodinách čakala v Turčianskych Tepliciach na zastávke autobusu prímestských autobusových liniek na spoj do miesta trvalého bydliska. Tu na zastávke autobusu si ku nej prisadli dvaja bezdomovci, kde jedna z nich bola H. Y. a tú druhú osobu muža vo veku okolo 40 rokov nepoznala. Tu na zastávke boli aj nejaké deti, ktoré ona nepoznala a s týmito bezdomovcami sa rozprávali. Títo bezdomovci ju začali núkať vínom z plastovej fľaše, ktoré

s nimi konzumovala, pričom im dala ešte nejaké drobné mince na zakúpenie ďalšieho alkoholu. Ako spolu pili na zastávke, tak zaspala a keď sa zobudila, tak títo dvaja bezdomovci sa už tam nenachádzali a jej chýbala staršia plátená peňaženka, v ktorej mala finančnú hotovosť nominálnej hodnoty 100,-€ . Taktiež jej boli odcudzené aj jej osobné doklady. Túto peňaženku ona mala vo vrecku v bunde. Neskôr jej peňaženku spolu s osobnými dokladmi doniesli policajti. Jej peňaženku spolu s peniazmi museli zobrať H. Y. spolu s tým jej neznámym mužom, lebo počas tej doby bola len pri nich a nikto iný sa pri nich nenachádzal.

Svedok C. L. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po zložení prísahy vypovedal, že boli v Turčianskych Tepliciach na autobusovej zastávke. On poškodenú nepozná, ona tam bola opitá a obžalovaná G. Y. sa pokúšala ju okradnúť, aj ju okradli. Na tej autobusovej zastávke v Turčianskych Tepliciach bol on, A. E.. Osobu Z. Z. pozná. Nevedel si spomenúť, či tam bol vtedy s nimi. Obžalovaná G. Y. tam bola s obžalovaným A. X. na tej zastávke. Tá poškodená mala igelitky. Obžalovaná poškodenej zobrala peňaženku a fľašu s alkoholom. Obžalovaní s poškodenou sa na zastávke najskôr rozprávali. Poškodená následne zaspala. Oni traja boli na zastávke. Teda tá pani, obidvaja obžalovaní, oni boli za tým stánkom a pozerali na nich. Videli, ako tá poškodená leží. Vie, že jej zobrali peniaze. Bolo to asi do 100 €. Následne oni, ako aj obidvaja obžalovaní jedným autobusom odišli do Hornej Štubne. Spomínal si na to, že pán X. ich poslal, aby odišli z tej autobusovej zastávky, aby išli za ten stánok. Čo sa týka stánku a autobusovej zastávky, je to veľmi blízko. Nevedel tú vzdialenosť odhadnúť v metroch. Keď sa tie veci zobrali, oni spolu s obžalovanými odchádzali na ďalšiu zastávku vyššie a odtiaľ išli do obce Horná Štubňa. Kto zobral tú peňaženku nevedel, ale vie, že mali peniaze. Tú peňaženku videl u pána X.. Na otázky prokurátorky svedok vypovedal, že keď sa rozdelili na Hornej Štubni, obžalovaní boli v jednom dome. Oni prechádzali okolo dvoch. Jeden sa volá A. E. a meno toho druhého si nespomínal. Tí sa ich spýtali, či nevedia zohnať peniaze. Pýtali sa jeho, A. E. a Z. Z.. Oni im povedali, že obžalovaní majú peniaze. Oni tam nabehli. Pamätal si, že povedali slovo, ako je FBI, X. a Y. podťte von. Vtedy začali biť X. a Y.. X. vtedy stratil peňaženku. Z. ju prehodil A. a potom neskôr A. E. rozdelil tie peniaze. On dostal 10 €, ostatní po 20 €. Na otázky samosudcu svedok vypovedal, že vtedy na tej autobusovej zastávke boli len oni traja. Tá pani, čo tam zaspala a obžalovaní. Iné osoby tam nevidel.

Podľa § 264 ods. 1 Tr. por. na návrh prokurátorky súd prečítal časť zápisnice o výsluchu svedka z prípravného konania, kde svedok uviedol, že videl ako G. Y. uvedenej žene z vrecka bundy vybrala čiernu peňaženku a túto podala A. X.. Pri odchode zobrali ešte škatuľku cigariet a asi aj fľašu alkoholu. Svedok k prečítanému sa vyjadril, že keď vypovedal v prípravnom konaní, možno si domyslel, že videl, ako ju vybrala obžalovaná tej žene z vrecka bundy, tú peňaženku. Na škatuľku cigariet si nespomínal, ale na tú fľašu áno.

Svedok Z. Z. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po zložení prísahy vypovedal, že osobu F. S. pozná z videnia. On si spomenul na to, že tá pani sedela na autobusovej zastávke v Turčianskych Tepliciach a čakala na autobus. S ňou boli ešte dve osoby. Tu prítomná dotyčná a ešte jeden pán. (Pozn. samosudcu - svedok sa obrátil na obžalovaných.) Oni sedeli pri nej. Sedeli pri nej a rozprávali sa. Mali pri sebe aj alkohol. Tá pani, ktorá sedela pri nej, siahla jej do vrecka a vytiahla jej peňaženku. Bola to G. Y.. Ona jej siahla do vrecka a vybrala jej peňaženku. Ona následne tú peňaženku podala dotyčnému pánovi. A potom z miesta odišli. Keď jej pani Y. vytiahla tú peňaženku, tá pani na zastávke už spala. On si pamätal, že potom išli domov. Domov išiel s kamarátom a kamarátkou. A to s C. L.Á. a A. E.. Oni, teda obžalovaní, nešli s nimi tým autobusom, oni prišli neskôr. Potom tí dotyční obžalovaní prišli na dedinu. Išli si kúpiť alkohol a išli piť do takého domu. Potom ich oni volali von tých dotyčných, že sa ich chcú niečo spýtať. Ale oni sa ich nechceli nič spýtať. Nasledovala bitka a potom boli aj nejaké peniaze. Iné osoby pri tej pani, čo bola na zastávke a tam zaspala, okrem obžalovaných, nevidel.

Na otázky prokurátorky svedok vypovedal, že keď začala tá bitka, skočili do nich. Teda on, A. E., A. E. aj C. L. tam bol tiež. Potom im zobrali peniaze. Už nevie, koľko tam bolo peňazí. Bola to rýchlovka. Zdá sa mu, že peniaze sa zobrali X.. Potom odišli. Peniaze rozdelil najstarší, A. E.. Peniaze sa delili pre štyroch, medzi tých, čo tam boli.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom prokurátorky a oboch obžalovaných súd prečítal sa výpoveď svedkyne A. E.R. z prípravného konania. Svedkyňa po zákonom poučení vypovedala, že dňa 18.04.2014 v čase okolo 14.00 h bola spoločne s Z. Z. a C. L. v Turčianskych Tepliciach na autobusovej zástavke prímestských liniek. Tu na zástavke bol aj A. X. a G. Y., čo sú miestni bezdomovci a osobne ich pozná. V uvedenom čase videla ako H. Y. si prisadla k nejakej škuľavej pani, ktorá s nimi sedela na zástavke a pila s nimi alkohol. Videla zreteľne ako H. Y. si prisadla ku tejto pani, pritlačila sa ku nej a

vytiahla jej niečo z vrecka bundy, čo vyzeralo ako peňaženka a následne to strčila A. X. do jeho vrecka na nohaviciach. Potom všetci Z., L., X., Y. a ona, odišli na autobus do obce Horná Štubňa.

Ďalej súd postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise, najmä správy na svedkov, odpisy z registra trestov a výpisy z evidencie priestupkov.

Zo správy z Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny Martin, pracovisko Turčianske Teplice zo dňa 15.05.2015 na č.l. 85-86 spisu nepochybne vyplýva, že svedkovia ml. Z. Z., Z. C. L. B. Z. A. E. vyrastali v nevhodnom rodinnom prostredí, kde dochádzalo k častému požívaniu alkoholu zo stany ich rodičov, pričom u ml. Z. Z. a Z. C. L. bola súdom nariadená ústavná starostlivosť.

Obaja obžalovaní nemajú záznam v registri priestupkov. Obžalovaná G. Y. bola doposiaľ 4- krát súdne trestaná, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 12T/9/2008 z 21.01.2008 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. a) Tr. zákona, za čo jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný A. X. bol doposiaľ 7- krát súdne trestaný, naposledy pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 2Pp/122/2012 zo dňa 25.10.2012 so skúšobnou dobou na 2 roky.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. c/ Tr. zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú na iný na sebe alebo pri sebe.

Podľa § 20 Tr. zákona trestný čin je spáchaný v spolupáchateľstve, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov.

Cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec, nepatriaca páchatel'ovi vôbec, alebo nepatriaca iba jemu a ktorú páchatel' nemá vo vlastnej dispozícii.

Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície s vecou, teda vylúčenie doterajšieho vlastníka alebo držiteľa veci z držby, užívania a nakladania s vecou. Páchatel' si prisvojí vec tým, že sa jej zmocní, ak odníme vec z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa alebo faktického držiteľa a ak tak získa možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle sám alebo s ďalšími osobami (spolupáchatel'mi).

Zmocniť sa veci môže páchatel' sám (vlastnou rukou) alebo za pomoci nástroja (napríklad žeriavnik naloží odcudzované panely na auto spolupáchatel'a). Páchatel' môže použiť aj tzv. „živý nástroj“, ktorým môže byť osoba trestne nezodpovedná, konajúca z donútenia. Trestný čin je dokonaný aj vtedy, ak páchatel'a odníme vec z dispozície poškodeného a ukryje ju na inom mieste s úmyslom vec neskôr vyzdvihnúť, podobne je čin dokonaný, ak po násilnom vniknutí do miestnosti, páchatel' pomocou kľúčov vnikne do skríň a stolov, odcudzí z nich veci a uloží do pripravenej batožiny, aj keď potom za ďalším účelom v miestnosti zotrvá (R 51/1976-I).

Samosudca okresného súdu po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaní sa dopustili konania uvedeného v predmetnej obžalobe prokurátora.

Obžalovaní, ako trestne zodpovedné osoby, svojim vyššie uvedeným úmyselným protiprávnym konaním naplnili všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. nakoľko si spoločným konaním prisvojili cudziu vec - peňaženku s osobnými dokladmi a finančnou hotovosťou 100 € tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na veci, ktorú na iný - poškodená F. S. pri sebe - vo vrecku.

Obžalovaní vypovedali, že sú nevinní zo skutku, ktorý sa im kladie za vinu v obžalobe. Obrana oboch obžalovaných spočívala v tom, že uvedeného skutku sa nedopustili.

Obranu oboch obžalovaných vyvracajú svojimi výpoveďami svedkyňa - poškodená F. S. (svojou výpoveďou z prípravného konania) a najmä výpovede svedkov - Z. Z., C. L. B. A. E.. Posledne menovaní svedkovia zhodne vypovedali, že videli ako obžalovaná G. Y. vybrala poškodenú z vrecka peňaženku a túto podala obžalovanému A. X.. O spoločnej dohode obžalovaných okradnúť poškodenú svedčia i

slová svedka C. L., ktorý si spomenul, že práve obžalovaný A. X. ich poslal, aby odišli z tej autobusovej zastávky, aby išli za ten stánok - t.j. aby obžalovaných nikto nevyrušoval a ani nevidel pri páchaní trestného činu. Keďže títo svedkovia zároveň zhodne uviedli, že vtedy na tej autobusovej zastávke boli len oni traja, tá pani, čo tam zaspala a obžalovaní a iné osoby tam nevideli, súd vyhodnotil výpoveď poškodenej uskutočnenú na hlavnom pojednávaní za nevierohodnú (na zastávke bola s kamarátkou Z. a za nimi, myslí si, prišiel aj F. K.) a za vierohodnú považuje súd výpoveď poškodenej z prípravného konania, kde poškodená uviedla, že na autobusovej zastávke autobusu si ku nej prisadli dvaja bezdomovci, H. Y. a s jej neznámym mužom. Súd výpoveď horeuvedených svedkov považuje za vierohodnú, nakoľko aj následné protiprávne konanie svedkov proti obžalovaným v Hornej Štubni - prepad a ukradnutie peňazí, vykazuje istú logičnosť. Po tom čo títo svedkovia uvideli ako obžalovaní okradli poškodenú, vediac že majú peniaze, týchto následne s pomocou ďalších osôb prepadli za účelom zmocnenia sa týchto peňazí. Keďže obaja obžalovaní sú bezdomovci, ktorí sú vo všeobecnosti nemajetní, určite by sa títo svedkovia nedopustili takého konania proti nim v Hornej Štubni, keby predtým nevideli ako títo obžalovaní okradli poškodenú o peňaženku s finančnou hotovosťou.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov v tejto trestnej veci tvoria jednu ucelenú reťaz dôkazov, ktoré vyvracajú obranu oboch obžalovaných a zároveň oboch obžalovaných jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaných súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom vychádzal z zásady, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu u oboch obžalovaných zoberal do úvahy fakt, že u oboch obžalovaných zistil prevahu prirážajúcich okolností nad poľahčujúcimi. U obžalovaných súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil len jednu prirážajúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona, t.j. že obžalovaní boli už za trestný čin odsúdení. Vzhľadom na prevahu prirážajúcich okolností súd bol povinný postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona zvyšovať dolnú hranicu o jednu tretinu z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby, v tomto konkrétnom prípade dolná hranica je stanovená vo výmere 0 a horná vo výmere 2 rokov, teda rozdiel je 24 mesiacov a jedna tretina z tohto rozdielu (24 : 3) je 8 mesiacov. Po takomto zvýšení dolnej hranici súd bol povinný obom obžalovaným uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 8 mesiacov (0 + 8 mesiacov) až na 2 roky.

Čo sa týka uloženého druhu trestu obžalovanej G. Y., súd konštatuje, že obžalovaná sa síce v minulosti dopustila trestnej činnosti, za ktorú jej boli uložené aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré aj vykonala, avšak obžalovaná sa doposiaľ nedopustila majetkovej trestnej činnosti a ani priestupku proti majetku. Z tohto dôvodu je súd toho názoru, že na nápravu obžalovanej postačí uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý súd obžalovanej podmienienečne odložil na skúšobnú dobu na 3 roky, t.j. v strede trestnej sadzby.

K trestu uloženému obžalovanému A. X. sa súdu žiada uviesť nasledovné. Obžalovaný A. X. síce nemá záznam v registri priestupkov, avšak podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ 7- krát súdne trestaný, prevažne pre páchanie majetkovej trestnej činnosti, za ktorú mu boli uložené aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré aj vykonal. Súdu neuniklo, že obžalovaný A. X. sa predmetného skutku zo dňa 18.04.2013 dopustil v skúšobnej dobe podmienienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko bol podmienienečne prepustený z výkonu trestu uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 2Pp/122/2012 zo dňa 25.10.2012 so skúšobnou dobou na 2 roky, t.j. do 25.10.2014. Keďže sa predmetného úmyselného majetkového trestného činu obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmienienečného prepustenia za inú jeho trestnú činnosť, súd je toho názoru, že z hľadiska individuálnej ako i generálnej prevencie na nápravu obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý súd uložil na samotnej dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov. Uloženie podmienienečného trestu vylučuje i ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého ustanovenie o podmienienečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe

podmienečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný A. X. bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti pred spáchaním tohto prečinu, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uloženie alternatívneho trestu - trestu povinnej práce obom obžalovaným súd nepovažoval za dostatočné k dosiahnutiu účelu trestu, keďže obaja obžalovaní už boli viackrát súdne trestaní pre spáchanie trestných činov a taktiež s poukazom na doterajší spôsob ich života - života bezdomovcov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obom obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej F. S., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 100 € z nasledovných dôvodov. Poškodená si nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnil, tento nárok bol v spise riadne listinnými dôkazmi preukázaný a škodu tejto poškodenej spôsobili trestným činom obaja obžalovaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.